О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 28922

гр. София, 17.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 81 състав,** в закрито заседание на 17.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **8772** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Образувано е по жалба на Й. Ц. В. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Д. М. -САК, съдебен адрес в [населено място], [улица], вх.А, ет.2 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 26-0356-000027/11.05.2026г. издадена от Началник група към ОДМВР Л., РУ Т. с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по 171 т.2 А б Б от ЗДвП- прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца

Направено особено искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 172, ал.6 от ЗДвП, за спиране на изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт.

По допустимостта на искането:

Предявеното искане по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК има годен предмет, тъй като се иска спиране на предварителното изпълнение на акта, чието предварително изпълнение произтича от закона, от чл. 172, ал. 6, ЗДвП. Като оспорващ самата заповед, В. е легитимиран да търси спиране на предварителното й изпълнение. Съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2, изр.1 АПК. Следователно, подаденото с жалбата искане се явява допустимо.

По основателността на искането.

В случая е наложена ПАМ по чл. 171 т.2 А б „Б“ от ЗДвП, съгласно която разпоредба: “За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда…– за срок от 6 месеца до една година…“. В случая, административният орган е наложил ПАМ, при посочени в заповедта фактически твърдения, че жалбоподателят на 10.05.2026г. в [община], на път Първи клас №4, е управлявал МПС след употреба на алкохол, установена с техническо средство 7510, с фабр.№0027, което отчело 0,94 на хиляда концентрация на алкохол.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК. Вредата може да бъде както имуществена - загуба или пропусната полза, така и неимуществена. Тя трябва да е значителна или да има такова отражение за молителя, че той трудно да може да я поправи. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. В тежест на жалбоподателя е да обоснове наличие на свой интерес, равен по значимост на държавния или обществения и да докаже, че са налице посочените предпоставки за спиране на предварителното изпълнение. Следва да бъдат представени доказателства, а не само да има твърдения в искането.
В случая горните условия не са налице. По силата на чл.1,ал.2 от ЗДвП, целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. Целта на прилагането на процесната ПАМ по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Защитените обществени отношения са с висока значимост, тъй като управлението на МПС е правно регламентирана дейност, източник на повишена опасност за здравето и живота на участниците в движението по пътищата. Във връзка с изискването да обоснове наличие на свой интерес, противопоставим по значимост на обществения, жалбоподателят твърди, че автомобилът е необходим за семейството му, за снабдяване с хранителни продукти и лекарства майка му, която била в напреднала възраст и влошено здравословно състояние, а живеела в село в обл.В. Т.. В подкрепа на твърденията си жалбоподателят не е представил доказателства. Освен това, твърденията по искането не сочат на последици от такова естество, които да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение за осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения. Следва да се отбележи, че поначало всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171 от ЗДвП.
Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и недоказано и подлежи на отхвърляне.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, III о., 81 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането с правно основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК на Й. Ц. В. от [населено място], чрез адв. Д. М. –САК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 26-0356-000027/11.05.2026г. издадена от Началник група към ОДМВР Л., РУ Т. с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по 171 т.2 А б Б от ЗДвП-прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на Република България в 7-дневен срок от получаване на съобщението.
На основание чл. 138 от АПК, препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: